Docnr1

From: 5.1.2.e <5.1.2.e @gmail.com>
Date: Wednesday, October 7, 2026, 6:32 PM
To: cie.fin@tweedekamer.nl
postbus@eerstekamer.nl
Subject: Novelle box 3 – verschil in behandeling tussen directe crypto en crypto-ETP's

---

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Ontdek waarom dit belangrijk is

Geachte leden van de commissie Financiën,

Ik schrijf u over één onderdeel van de novelle op de Wet werkelijk rendement box 3 (36.748). In de brief van 29 september 2026 kondigt het kabinet aan dat alle financiële instrumenten vanaf 2028 onder de vermogenswinstbelasting komen. Rechtstreeks aangehouden crypto blijft voorlopig onder de vermogensaanwasbelasting vallen. Over dat verschil wil ik uw aandacht vragen.

Wat het in de praktijk betekent, laat zich eenvoudig uitleggen. Twee mensen beleggen elk €100.000 in bitcoin. De een koopt de munten zelf, de ander koopt een beursgenoteerd bitcoin-ETP. In een jaar stijgt de koers met de helft, en beiden zijn op papier €50.000 rijker. De eerste betaalt daar het jaar erna al belasting over, bij 36 procent zo'n €18.000, ook als hij niets heeft verkocht. De tweede betaalt pas als hij zijn ETP verkoopt en de winst ook echt op zijn rekening staat.

Een munt en een ETP zijn juridisch niet hetzelfde, dat erken ik. Mijn vraag is of dat verschil zwaar genoeg weegt om er een heel ander heffingsmoment aan te verbinden.

De belasting gaat de keuze bepalen

Wie nu zelf bitcoin bezit, krijgt straks een sterke prikkel om te verkopen en hetzelfde koersrisico via een ETP bij een bank of broker terug te kopen. De reden is dan niet kosten, veiligheid of voorkeur, maar alleen de fiscale behandeling. Daarmee bepaalt de wet niet alleen hoeveel belasting iemand betaalt, maar ook bij welke partij hij zijn vermogen onderbrengt. Onder MiCA gereguleerde cryptodienstverleners verliezen dan klanten aan traditionele instellingen, niet omdat ze slechter zijn, maar omdat hun product anders wordt belast. Dat past slecht bij het uitgangspunt van technologie- en concurrentieneutraliteit dat Europa zelf hanteert.

Belasting over geld dat er nog niet is

Bij een volatiel bezit als crypto weegt dit extra zwaar. Iemand ziet zijn positie in een jaar verdubbelen van €100.000 naar €200.000. Een paar maanden later staat de koers weer op €120.000, terwijl de aanslag over de volle stijging nog moet worden betaald. Om die te voldoen moet hij een deel verkopen, over een winst die hij nooit in handen heeft gehad.

Het kabinet zal wijzen op de verliesverrekening in het wetsvoorstel. Die helpt inderdaad, maar pas in latere jaren. Op het moment dat de aanslag komt, moet het geld er gewoon zijn. Bij een vermogenswinstbelasting speelt dat probleem niet, omdat de heffing samenvalt met de verkoop.

Gelijke gevallen, gelijke behandeling

De wetgever heeft bij belastingen veel ruimte, dat is vaste rechtspraak. Een verschil in behandeling van vergelijkbare gevallen vraagt wel om een objectieve en redelijke rechtvaardiging die in verhouding staat tot het doel. Dat volgt uit artikel 14 EVRM in samenhang met artikel 1 van het Eerste Protocol. Voor artikel 1 van de Grondwet geldt hetzelfde. Omdat de rechter een wet niet aan de Grondwet mag toetsen, ligt die toets hier bij u.

Na alle procedures rond box 3 lijkt het mij verstandig deze vraag nu te beantwoorden, en niet pas wanneer burgers opnieuw via bezwaar en beroep duidelijkheid moeten afdwingen.

Het Europese onderscheid tussen MiCA en MiFID verklaart dit niet

Het Europese recht maakt wel onderscheid tussen gewone crypto-assets en crypto die als financieel instrument kwalificeert. Dat onderscheid dient het toezicht: wie houdt toezicht op welke partij. Het zegt niets over het moment waarop inkomstenbelasting verschuldigd zou moeten zijn. MiCA zelf gaat bovendien uit van het principe dat dezelfde activiteit met dezelfde risico's onder dezelfde regels valt.

Directe crypto is meer dan een eigen wallet

In het debat gaat het vaak over 'crypto in een wallet', alsof alle directe crypto bij particulieren op een eigen apparaat staat. Een groot deel staat echter bij gereguleerde dienstverleners. Die rapporteren sinds 1 januari 2026 onder DAC8 aan de Belastingdienst, met een eerste rapportage begin 2027. Voor dat deel is het moeilijk vol te houden dat de gegevens voor een vermogenswinstbelasting ontbreken.

Bij self-custody ligt dat anders. Daar is geen derde partij die gegevens aanlevert. Maar ook dan kan de belastingplichtige zijn aankoopprijs en verkoopresultaat zelf bijhouden en aangeven, zoals nu bij veel andere bezittingen gebeurt.

Mijn verzoek

Ik vraag u bij de behandeling van de novelle:

1. Het kabinet te vragen welk fiscaal relevant verschil rechtvaardigt dat directe crypto en crypto via een financieel instrument op een ander moment worden belast, en waarom een minder verstorende oplossing niet mogelijk is.
2. Te onderzoeken of rechtstreeks aangehouden crypto vanaf 1 januari 2028 ook onder de vermogenswinstbelasting kan vallen, ongeacht of de crypto zelf wordt bewaard of bij een gereguleerde dienstverlener staat.
3. Bij een beroep op uitvoerbaarheid een concrete onderbouwing te vragen: welke gegevens ontbreken, en waarom zijn DAC8-gegevens en zelfaangifte niet voldoende?
4. Als volledige invoering in 2028 echt niet haalbaar blijkt, een overgangsregeling te overwegen die voorkomt dat beleggers moeten verkopen om belasting over papieren winst te betalen.
5. In wet en toelichting een correcte omschrijving van rechtstreeks aangehouden crypto te gebruiken, en niet alleen de term 'wallet'.

Ik steun het uitgangspunt dat box 3 aansluit bij werkelijk rendement. Juist daarom zou ik graag zien dat die keuze consequent wordt doorgevoerd. Wanneer twee mensen met hetzelfde bitcoin-risico op een totaal ander moment belasting betalen, verdient dat een heel goede uitleg. Mijn voorkeur is dat directe crypto vanaf 2028 meegaat in de vermogenswinstbelasting.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e
5.1.2.e @gmail.com
Woonplaats:Venlo